

Preek over 2 Petrus 3:1-9: Maranathadienst

Broeders en zusters, gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Een van de kenmerken van onze gemeente is dat wij een gemeente zijn die de 'Maranatha boodschap' wil uitdragen. Dat betekent dat wij de verwachting van de wederkomst van onze Heer willen levend houden. Die wederkomst wordt over gesproken, gedacht en daar wordt, als het goed is, mee geleefd. Er wordt uitgekeken naar de ontmoeting met de Heer Jezus. De Bruidegom, de Heer Jezus, en de bruid, de gemeente, zullen elkaar ontmoeten en dan zal de bruiloft zijn. Een moment om naar uit te kijken. Nu is het gelukkig zo dat in alle Bijbelgetrouwe gemeenten in ons land de wederkomst van Christus wordt geloofd. De kerk van alle eeuwen heeft beleden dat Christus zal 'wederkomen om te oordelen de levenden en de doden'. En met deze woorden wordt nog altijd door middel van de Apostolische Geloofsbelijdenis het geloof in de wederkomst uitgesproken. Nu ben ik zelf ook opgegroeid in een kerk waar wekelijks deze woorden klonken en ik merkte bij mezelf, laat ik het maar bij mezelf houden, dat deze woorden 'Hij komt om te oordelen de levenden en de doden' nou niet bepaald bewerkten dat ik uitkeek naar de wederkomst. Deze woorden zijn absoluut waar, en ik geloof ze ook, maar wie kijkt er nu uit naar een oordeel? Als het al moet gebeuren, laat het dan nog maar even duren. En ik schat in dat bij veel christenen dat ook zo leeft. Ik herinner me een gesprek op een Bijbelkring dat ik ooit meemaakte. Iemand gaf aan te geloven dat de wederkomst van Christus niet zo lang meer zou duren. Waarop een ander aangaf dat hij niet zo pessimistisch moest zijn. De een keek naar het wereldgebeuren en dat was voor hem een reden om verlangend uit te zien naar de ontmoeting met de Heer Jezus. De ander keek naar het wereldgebeuren en hoopte dat het wel weer een beetje beter zou gaan, zodat het oordeel zou uitblijven. Gelukkig ben ik zelf later gaan ontdekken dat de wederkomst van de Heer Jezus iets is om naar uit te kijken.

Voordat we zelfgenoegzaam achterover gaan leunen, met de gedachte dat het bij ons allemaal zo slecht nog niet is, omdat wij wel preken en rekenen met de wederkomst van de Heer, toch even een waarschuwing. Want je kunt ontzettend druk zijn met de theologie van de wederkomst, zo druk, dat je a.h.w. de wederkomst zelf vergeet. Ik heb heel wat geschriften en boeken voorbij zien komen en de een verdedigde met volle overtuiging de opname van de gemeente voor de grote

verdrukking en de ander er middenin en weer een ander erna. En tot mijn ontzetting ontdekte ik dat een van mijn geliefde docenten op de bijbelschool helemaal niet in de opname van de gemeente geloofde. Het is heel goed om Gods Woord hierover te bestuderen, maar je kunt ook zo opgaan in je theologische model dat je vergeet te leven met de wederkomst zelf.

Want één ding is zeker: de Heer Jezus komt terug! De bijbel zegt het uitdrukkelijk en in de christelijke kerk die na Pinksteren ontstond werd geleefd met die verwachting. Een mooi voorbeeld daarvan is de gemeente in Tessalonica. Deze gemeente leefde zo sterk met de verwachting van de wederkomst van Christus dat ze in de war raakten toen er enkele gemeenteleden stierven. Toen ging men zich afvragen wat er nu met die gestorvenen zou gaan gebeuren als de Heer terugkomt. Paulus gaat dan in 1 Tess. 4 de gemeente bemoedigen:

13 Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. 14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. 15 Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, 16 want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; 17 daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. 18 Vermaant elkander dus met deze woorden.

Die laatste woorden mag je ook vertalen met: vertroost elkaar met deze woorden. Dat stond ook zo in de SV en de NBV heeft het ook terecht weer zo vertaald. Wat opvalt dat Paulus in dit gedeelte nog altijd spreekt over 'wij levenden, die achterblijven tot de komst des Heren'. Blijkbaar leeft hij nog steeds met de gedachte dat hij de wederkomst zal gaan meemaken. Hoe dan ook, de boodschap van Paulus in dit gedeelte, is dat er geen onderscheid zal zijn tussen overleden christenen en de christenen die nog leven bij de wederkomst van Jezus. We zullen allen delen in het heil. Daar wil Paulus zijn lezers niet onkundig in laten. Ik spreek er geen kwaad van als mensen dit een bewijstekst voor de opname van de gemeente vinden, maar de

tekst zegt niet eens waar de gemeente naar toe gaat. Er staat alleen waar de ontmoeting plaats vind, nl. in de lucht. En of de Heer de gemeente dan meeneemt naar de hemel of naar de aarde wordt niet vermeld.

In de 2^e brief aan de Tessaloniëzen lijkt het wel alsof Paulus die verwachting van de wederkomst zelfs iets moet temperen. Hij roept de gemeente op niet al te snel de bezinning te verliezen en in onrust te verkeren. Er waren mensen die zelfs hun baan hadden opgezegd en niet meer werkten. Hij wijst de gemeente dan op allerlei gebeurtenissen die nog moeten plaatsvinden voor dat de dag van de Heer aanbreekt.

Ook in de eerste brief van Paulus aan de Corinthiërs lezen we dat deze gemeente uitziet naar de openbaring van de Here Jezus Christus. In die gemeente van Corinthe was van alles aan de hand, er is geen enkele brief in het NT met zoveel vermaningen en correcties van Paulus, maar zij leefden wel met de verwachting van de komst van de Heer, lezen we in de aanhef van de brief.

Dat leven met de verwachting van de wederkomst was dus een kenmerk van de eerste gemeenten en vandaag lezen we dan in de tekst van de 2^e Petrusbrief de waarschuwing dat er spotters zullen komen die zich afvragen waar de komst van de Heer blijft. Deze 2^e Petrusbrief wordt wel Petrus' testament genoemd. Hij wil de gemeenten in Klein Azië waar hij ook z'n eerste brief aan gericht heeft waarschuwen tegen de gevaren die de gemeente zullen bedreigen. In het vorige hoofdstuk, 2 Petrus 2 heeft hij al gewaarschuwd tegen de valse profeten, valse leraars, die verderfelijke ketterijen in de gemeente zullen brengen. Zij zullen zelfs de Heerser die hen gekocht heeft (de Here Jezus dus) verloochenen (2:1). Hoe is het mogelijk, een gemeente van Christus die Christus zelf verloochent? Maar ook vandaag komen we dat tegen. In Nederland is er een dominee die in een boek van zijn hand aangeeft niet in God te geloven. En de bekende professor Kuitert zegt dat alles wat we over boven weten van beneden afkomstig is. Als Kuitert gelijk heeft hebben de mensen dus God bedacht. Kuitert vindt het trouwens nog wel een goede uitvinding. Paulus is er gauw klaar mee. Mensen die Christus loochenen zijn valse leraars. De gevaren die de gemeente bedreigen zijn gevaren van binnenuit. Die valse leraars komen onder u en de spotters uit hoofdstuk 3 zijn mensen uit de gemeente. Luister maar naar hun woorden: *want sedert de vaderen ontslapen zijn, blijft alles zo, als het van het begin der schepping af geweest is.* Die vaderen dat zijn de eerste generatie christenen. De vorige generatie is al helemaal weg, maar er is nog niets veranderd,

Jezus is nog steeds niet terug. Eigenlijk is er sinds de schepping van hemel en aarde nog nooit iets veranderd. Petrus gaat dan deze tweede generatie christenen weerleggen. Is dat zo? Is er echt niets verandert sinds de schepping? En de zondvloed dan? Petrus gebruikt hetzelfde argument als de Heer Jezus zelf gebruikt in Matteus 24:27:

Want zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij in die dagen voor de zondvloed waren, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende, tot op de dag, waarop Noach in de ark ging, en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.

Petrus wijst er dan op dat de toenmalige wereld door het water is verwoest en dat de huidige wereld door vuur zal vergaan. Op verschillende plaatsen in de bijbel wordt er op gewezen dat Gods gericht met vuur zal komen. Veel uitleggers geloven dat deze aarde als het ware gelouterd zal worden. Alles wat aangevreten is door de zondeval zal vergaan. Deze uitleggers spreken dan ook liever van een vernieuwde aarde dan van een nieuwe aarde. Hoe dan ook, voor Petrus is het duidelijk: bij de zondvloed was er het oordeel over de goddeloze wereld en de redding van de familie Noach. Op dezelfde manier zullen de goddelozen ondergaan als God definitief gaat oordelen en is er redding voor allen die schuilen bij de Heer Jezus.

Tussen twee haakjes, in de christelijke pers is er vandaag de dag veel discussie over alverzoening. Er zijn theologen en ook gelovigen die menen dat de bijbel leert dat uiteindelijk ieder mens gered zal worden. Ook in evangelische kring wordt dit geluid sterker. Paulus heeft het er in de 2^e Tessalonisenzen brief over dat de mensen die het Evangelie niet gehoorzamen zullen boeten met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht van de Here en Petrus heeft het in onze tekst over de 'ondergang van goddeloze mensen'. Naar mijn overtuiging spreken deze teksten duidelijke taal.

In indirecte zin zien we dat ook in die prachtige tekst waarmee Petrus de spotters de mond snoert:

De Here talmt niet met de belofte, al zijn er die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.

Deze tekst spreekt ook over de mogelijkheid van verloren gaan. Johannes schrijft het nog stilliger. Hij zegt dat wie niet gelooft reeds geoordeeld is. Er is maar één manier om onder het oordeel uit te komen. Geloven, bekering. En dat is ook wat God graag

wil. Hij wil niet dat mensen verloren gaan! Die spotters denken wel dat Jezus treuzelt met terugkomen, maar Hij treuzelt niet, Hij wacht. Hij wil nog zo graag dat mensen gered worden. Gods kalender is een andere dan onze kalender. Ik geloof eerlijk gezegd niet dat er in de hemel een kalender hangt met daarop de datum en het uur van de wederkomst. De gerichten van God hebben te maken met wat er op aarde gebeurt. In het Oude Testament was dat bijvoorbeeld al zo bij de zondvloed, bij Sodom en Gomorra, bij de verwoesting van Nineve. Zodra de maat vol was kwam er gericht. De maat van de ongerechtigheden zouden ook best eens van betekenis kunnen zijn bij de wederkomst van Christus. Maar daarnaast speelt er ook een andere gebeurtenis op aarde een belangrijke rol. De verkondiging van het Evangelie aan alle volken. (Mt.24) Gods verlangen is dat alle mensen tot erkenning van de waarheid komen. God verlangt ernaar dat er mensen tot bekering komen. Als dat gebeurt is er feest in de hemel. Wel eens over nagedacht? God en zijn engelen vieren feest zodra iemand zijn knieën buigt bij het kruis. Dat is Hem zoveel waard dat Hij wacht met terugkomen. Dit gaat heel diep, hoor. Want God overziet de hele wereld. Een wereld die bol staat van geweld, van zinloos geweld, van emotioneel geweld, van misbruik, van manipulatie, van onrecht, van afschuwelijke ziekten, noem maar op. God ziet het allemaal. En waarom doet God er niets aan? God wil redding....God wil redding. God die absoluut rechtvaardig is verdraagt al het onrecht van de hele wereld, omdat Hij niet wil dat sommigen verloren gaan. Zo onnoemelijk groot is Zijn liefde voor mensen. Zo onnoemelijk groot is Zijn liefde voor u, voor jou, voor mij.

Weet je, het kan best zijn dat jij al je hele leven hier een kerkbank warm houdt, zonder dat je ooit je knieën hebt gebogen voor Jezus. Besef dan wel dat God nog steeds op jou wacht. Hij wil je zo graag redden. En gelukkig is God geduldig, heel geduldig, maar zijn geduld is niet eindeloos. Je moet wel komen.

Broeders en zusters, wij zijn een gemeente die graag rekening wil houden met de wederkomst van de Heer Jezus. En daarom beleggen we Maranatha diensten en Maranatha conferenties. En dat is prachtig. Het is goed om die verwachting levend te houden, de bijbel te bestuderen en elkaar aan te sporen om de Heer terug te verwachten. Daar sta ik ook van harte achter. Maar we hebben net ook gezien dat het terug verwachten van de Heer ook te maken heeft met de bekering van mensen. En daarom heeft de verkondiging van het Evangelie hoge prioriteit. Binnen de

gemeente mogen we elkaar en onze jongeren oproepen de Heer Jezus gelovig te accepteren als Verlosser en Heer. Maar we zijn ook geroepen om de mensen die buiten staan te wijzen op onze Zaligmaker. En dan niet als dreigement, zoals bij de Jehovah's Getuigen voorheen nogal eens gebeurde: mensen bekeert u want de wereld vergaat! Het liefst met een datum erbij. Mensen moeten zich niet bekeren omdat er een oordeel komt. Dan zou je God alleen maar gaan dienen uit angst voor straf. En dat lijkt me geen goed argument. *Er is in de liefde geen vrees*, schrijft Johannes, *maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit, want vrees houdt verband met straf en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde. Wij hebben lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad (1 Joh.4:18).*

Dat is het. We mogen mensen vertellen van een liefhebbende God en een liefhebbende Heer Jezus. Zijn ongelooflijke, opofferende liefde gaat uit naar mensen. Reken maar dat de Heer Jezus popelt om terug te komen. Reken maar dat Hij er naar verlangt om zijn bruidsgemeente te ontmoeten. Reken maar dat God er naar verlangt dat er weer recht gedaan zal worden op aarde. Reken maar dat God ernaar verlangt dat alle tranen van de mensenogen gewist zullen worden.

Reken maar dat God verlangt naar dat moment dat de overwinning over satan en zijn rijk definitief zal zijn.

Reken maar dat God ernaar verlangt dat de mens en de hele schepping tot zijn definitieve bestemming komt. Hij zal zijn komst echt geen seconde langer uitstellen dan nodig. Hij treuzelt niet..., maar al die mensen dan.... al die mensen geschapen naar Gods beeld....al die mensen, stuk voor stuk uniek, ieder ook met een ziel, een ziel die ergens een eeuwigheid moet gaan doorbrengen.

“Ik kom spoedig” zegt de Heer Jezus. “Zo snel als maar kan.

En jij, als jij dat dan ook graag wil, help Me dan, help Me dan om voor die tijd zoveel mogelijk mensen te winnen voor Mijn liefde.

Mag ik op je rekenen?

Amen

Oktober 2008
G.P. Hartkamp
Wapenveld